

**SYSTEM OCENIANIA
PRZEDMIOTOWEGO
Z FIZYKI
W ROKU SZKOLNYM
2020/2021**

Klasy VII Szkoły Podstawowej w Kostkowie

Opracowała: mgr Beata Pis

CELE OCENIANIA.

Ocenianie i sprawdzanie jest integralnym elementem procesu nauczania i powinno występować w różnych formach oraz we wszystkich jego etapach.

Ocenianie wewnątrzszkolnych osiągnięć edukacyjnych uczniów z fizyki, polega na rozpoznaniu przez nauczyciela poziomu i postępów w opanowaniu przez ucznia wiadomości w stosunku do wymagań edukacyjnych wynikających z programu nauczania.

Celami sprawdzania osiągnięć uczniów na różnych ogniwach lekcji są:

- dostarczanie informacji o stopniu opanowania wiedzy i umiejętności przez ucznia na danym etapie kształcenia,
- wykrycie luk i błędów wiedzy ucznia
- wskazanie uczniom w jaki sposób mogą luki w wiedzy uzupełnić, a błędy poprawić,
- uwzględnić zaangażowanie, staranność i wkład pracy ucznia,
- wdrażanie uczniów do samooceny i umiejętności planowania nauki,
- prognozować przyszłe wyniki nauczania,
- motywowanie ucznia do dalszej pracy,
- stanowić pomoc przy planowaniu czynności nauczycielskich i opracowywaniu scenariuszy działań dydaktycznych,
- uzmysłwić nauczycielowi konieczność zmiany modyfikacji czy też kontynuacji metod pracy z uczniem, a zatem dawać podstawę do ewaluacji programu

KRYTERIA OCEN I FORMUŁOWANIE WYMAGAŃ EDUKACYJNYCH

1. Oceny osiągnięć uczniów dokonywane są na podstawie hierarchii wymagań tak, aby spełnienie powyższych wymagań uwarunkowane było spełnieniem wymagań niższych. W celu hierarchizacji wymagań na poszczególne stopnie proponujemy przyjęcie następujących kryteriów (wg B. Niemierko):

- łatwość nauczania zagadnień (przystępność dla uczniów),
 - doniosłość naukowa przekazywanych treści,
 - niezbędność wewnątrzprzedmiotowa dla opanowania kolejnych tematów z przedmiotu,
 - użyteczność w życiu codziennym,
2. Systematyczne ocenianie wiedzy i umiejętności ucznia w różnych formach w warunkach zapewniających obiektywność oceny.
 3. Stopnie są jawne dla uczniów i ich rodziców. Na prośbę rodziców stopnie są uzasadnione.
 4. Poziom opanowania umiejętności uczniów z fizyki, ocenia się według sześciostopniowej skali ocen:

Stopień	Skrót literowy	Ocena cyfrowa
Celujący	cel	6
Bardzo dobry	bdb	5
Dobry	db	4
Dostateczny	dst	3
Dopuszczający	dop	2
Niedostateczny	ndst	1

Przy stopniach bardzo dobry, dobry, dostateczny może być dostawiony znak „+” i „-”, a do oceny dopuszczającej znak „+” w przypadku bieżących ocen cząstkowych oraz klasyfikacyjnej oceny pierwszego semestru.

1. Sposób ustalania ocen cząstkowych z fizyki jest podawany uczniom na pierwszych zajęciach w danym roku szkolnym, oraz przypominany w miarę potrzeb.
2. Przy wystawianiu stopnia kierujemy się następującymi kryteriami ogólnymi:
 - zakres i jakość wiadomości,
 - rozumienie materiału,
 - posługiwanie się i operowanie nabytymi wiadomościami,
 - kultura przekazywania wiadomości.
3. Wymagania edukacyjne dostosowane są do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia posiadającego opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej o specyficznych trudnościach w uczeniu się.
4. Warunki, wymagania jakie musi spełniać uczeń aby uzyskać następujące stopnie z fizyki:

Wymagania na stopień niedostateczny – wymagań nie ustala się. A więc:

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- nie opanował tych wiadomości i umiejętności, które są konieczne do dalszego kształcenia,
- nie potrafi rozwiązywać zadań teoretycznych lub praktycznych o elementarnym stopniu trudności, nawet z pomocą nauczyciela,
- nie zna podstawowych praw, pojęć i wielkości fizycznych,
- często opuszcza zajęcia; nie uzupełnia podstawowych zaległości,
- nie korzysta z proponowanych form pomocy (np. zespoły wyrównawcze, konsultacje indywidualne),

Wymagania na stopień dopuszczający – dotyczą zapamiętywania wiadomości, czyli gotowości ucznia do przypomnienia sobie treści podstawowych praw fizyki, podstawowych wielkości fizycznych, najważniejszych zjawisk fizycznych. Uczeń potrafi rozwiązywać przy pomocy nauczyciela zadania teoretyczne i praktyczne o niewielkim stopniu trudności. Zdobyte wiadomości i umiejętności są niezbędne do dalszego kontynuowania nauki fizyki i przydatne w życiu codziennym. A więc:

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który:

- ma braki w wiadomościach i umiejętnościach określonych programem, a braki nie przekreślają możliwości dalszego kształcenia,
- zna podstawowe prawa i wielkości fizyczne,
- potrafi z pomocą nauczyciela wykonać proste doświadczenia fizyczne,
- sprostą wymaganiom koniecznym,
- systematycznie uczęszcza na zajęcia i uczestniczy w nich w miarę swoich możliwości.

Wymagania na stopień dostateczny – dotyczą zrozumienia wiadomości. Oznacza to że uczeń potrafi przy niewielkiej pomocy nauczyciela: wyjaśnić, od czego zależą podstawowe wielkości fizyczne (np. gęstość, praca, rezystancja itp.), zna jednostki tych wielkości, zna i potrafi wyjaśnić poznane prawa fizyki, umie je potwierdzić odpowiednimi, prostymi eksperymentami (np. prawo Archimedes, prawo Ohma).

A więc:

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który:

- opanował w podstawowym zakresie wiadomości i umiejętności określone programem,
- potrafi zastosować wiadomości do rozwiązywania zadań z pomocą nauczyciela,
- potrafi wykonać proste doświadczenia fizyczne z pomocą nauczyciela,
- zna podstawowe wzory, jednostki i wielkości fizyczne,
- sprostą wymaganiom koniecznym i podstawowym.

Wymagania na stopień dobry – dotyczą stosowania wiadomości i umiejętności

w sytuacjach typowych. Oznacza to opanowanie przez ucznia umiejętności praktycznego posługiwania się wiadomościami, które są pogłębione i rozszerzone w stosunku do wymagań podstawowych (np. obliczanie wartości wielkości fizycznej według wzoru: gęstości, siły, mocy natężenia prądu itp.), uczeń potrafi samodzielnie rozwiązywać typowe zadania teoretyczne i praktyczne, korzystając przy tym ze słowników, tablic

i innych pomocy naukowych. A więc:

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który:

- opanował w dużym zakresie wiadomości określone programem nauczania,

- poprawnie stosuje wiadomości do rozwiązywania typowych zadań lub problemów,
- potrafi wykonać zaplanowane doświadczenie z fizyki, rozwiązywać proste zadania lub problemy,
- sprostał wymaganiom koniecznym, podstawowym i rozszerzającym.

Wymagania na stopień bardzo dobry – dotyczą stosowania wiadomości i umiejętności w sytuacjach problemowych (np. szczegółowa analiza procesów fizycznych), w projektowaniu i wykonywaniu doświadczeń potwierdzających prawa fizyczne, rozwiązywaniu złożonych zadań rachunkowych (wyprowadzanie wzorów, analiza wykresów) oraz przedstawionych wiadomości ponadprogramowych związanych tematycznie z treściami nauczania. A więc:

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który:

- w pełnym zakresie opanował wiadomości i umiejętności programowe,
- zdobytą wiedzę potrafi zastosować w nowych sytuacjach,
- jest samodzielny – korzysta z różnych źródeł wiedzy,
- potrafi zaplanować i przeprowadzić doświadczenia fizyczne,
- rozwiązuje samodzielnie zadania rachunkowe i problemowe,
- osiąga sukcesy w konkursach szkolnych (o ile są organizowane),
- sprostał wymaganiom koniecznym, podstawowym, rozszerzającym i dopełniającym.

Wymagania na stopień celujący – są to wszystkie wymienione powyżej wymagania.

A więc:

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- potrafi stosować wiadomości w sytuacjach nietypowych (problemowych)
- umie formułować problemy i dokonuje analizy lub syntezy nowych zjawisk,
- umie rozwiązywać problemy w sposób nietypowy,
- osiąga sukcesy w konkursach pozaszkolnych (na szczeblu rejonowym i wojewódzkim),
- sprostał wymaganiom koniecznym, podstawowym, rozszerzającym i dopełniającym.

Wymagania dla uczniów posiadających opinię lub orzeczenie

Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej o specyficznych trudnościach w uczeniu.

I. Podczas oceniania:

dostosowanie wymagań edukacyjnych do indywidualnych możliwości ucznia,

- dobór metod i form oceniania do indywidualnych możliwości ucznia,
- podczas odpowiedzi ustnych dłuższe oczekiwanie na odpowiedź, powtórzenie pytania, precyzowanie jasno i krótko pytania,
- podczas robienia notatek - ograniczenie do najistotniejszych wiadomości,
- wydłużenie czasu pracy przy pisemnych formach wypowiedzi,
- zmniejszenie ilości zadań podczas prac pisemnych,
- ocenianie prac pisemnych tylko pod względem zawartości merytorycznej, poziom graficzny pisma i estetyka nie mają wpływu na ocenę;

Uczeń z zespołem Aspergera:

- starannie należy wybrać miejsce do siedzenia w klasie, biorąc pod uwagę czynniki rozpraszające uwagę,
- przy zadawaniu pytania wskazane jest dłuższe oczekiwanie na odpowiedź, powtórzenie pytania,
- wskazane jest wydłużenie czasu pracy przy pisemnych formach wypowiedzi,
- należy robić krótkie przerwy między zadaniami, tak aby dać czas na ich przetworzenie,
- podawać tylko jedno polecenie na raz,
- wydawanie poleceń musi być jednoznaczne,
- w ocenianiu przywiązywać wagę do wypowiedzi ustnych, a prace pisemne jeśli to możliwe stosować w formie testów.

Uczeń z dyskalkulią:

- możliwie jak najczęściej w trakcie samodzielnej pracy udzielać pomocy i wyjaśnień, podchodzić do ucznia,
- pracować z uczniem na zajęciach wyrównawczych, często utrwaląc opanowane umiejętności,
- dawać więcej czasu na rozwiązywanie zadań,
- nagradzać za wysiłek i pracę, a nie jedynie za jej efekty,
- pozwolić na wykonywanie wszelkich obliczeń, które pozwolą dojść do poprawnego rozwiązania, nie wymagać metody przyjętej przez nauczyciela, ale pozwolić przyjąć własną strategię rozwiązywania zadania. Wykonywanie operacji matematycznych jest obniżone.

Uczeń słabowidzący:

- pozwolić zajmować uczniowi dogodne dla siebie miejsce w klasie, aby samodzielnie regulował dopływ światła,
- podczas pracy na lekcji umożliwić uczniowi korzystanie z kolorowych flamastrów do podkreślania,
- wydłużać czas podczas prezentacji rzeczy nowych i szczegółowych,
- umożliwić pracę z materiałami pisanymi powiększoną czcionką,
- indywidualizować wymagania i ocenianie w zakresie zadań wymagających szczegółowych obserwacji,
- wydłużać czas dla czynności związanych ze spostrzeżeniem, czytaniem i pisanem.

5. Ocena końcowa (klasyfikacyjna)

Wystawiana jest na koniec pierwszego semestru lub koniec roku szkolnego. Ocena ta jest wynikiem wszystkich umiejętności ucznia na podstawie ocen cząstkowych, czyli będzie uwzględniać wszystkie oceny jakie wystawiono – indywidualne chęci ucznia oraz jego wkład pracy.

6. Stosowane formy oceniania.

Metody sprawdzania osiągnięć uczniów mogą być następujące:

Forma aktywności	Sposoby informowania	Częstotliwość
Odpowiedź ustna	Ustnie po odpowiedzi	Przynajmniej jeden raz w semestrze
Praca domowa	Ustnie lub pisemnie w zeszyte ucznia lub na kartkach ksero	W zależności od omawianego materiału
Prowadzenie zeszytu przedmiotowego	Pisemnie w zeszyte lub w ćwiczeniach	Przynajmniej jeden raz w semestrze
Prace dodatkowe	Ustnie lub pisemnie	W zależności od omawianego materiału
Praca w grupie	Ustnie pod koniec lekcji	Na zakończenie lekcji, na której nastąpiła ta forma
Rozwiązywanie problemu	Ustnie lub pisemnie w zeszyte ucznia lub na pracy pisemnej	W zależności od omawianego materiału
Aktywność indywidualna	Ustnie Trzy plusy - to ocena bardzo dobra Trzy minusy - to ocena niedostateczna	Na każdej lekcji

7. Przyjmuje się następujący przelicznik procentowy do oceniania prac pisemnych

ocena	odsetek punktów
celująca	100% - 96%
bardzo dobra	95% - 90%
dobra	89% - 75%
dostateczna	74% - 50%
dopuszczająca	50% - 30%
niedostateczna	poniżej 30 %

8. Formy aktywności i ich waga:

formy aktywności	waga
Praca klasowa	5
Kartkówki	3
Odpowiedź ustna	2
Praca na lekcji	1
Zadanie domowe	1
Aktywność	1

